11/04/2021

Νεκρολογία μακαριστού Μητροπολίτη Γέροντα Νικαίας Κωνσταντίνου Χαρισιάδη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

- **Του Πασχάλη Βαλσαμίδη, Αν. Καθηγητής Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης**

Την Πέμπτη 8 Απριλίου 2021 το μεσημέρι εκοιμήθη ο σεβάσμιος και αγαπητός Φαναριώτης Ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου Γέρων Νικαίας Κωνσταντίνος σε ηλικία 92 ετών, που νοσηλευόταν σε νοσοκομείο της Πόλης. Η είδηση του θανάτου βύθισε σε βαθύ πένθος την ιεραρχία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και προκάλεσε συγκίνηση στους κατοίκους της Μητροπόλεως Δέρκων, των Πριγκιποννήσων, στην ομογένεια της Πόλης και στο εξωτερικό.

Τη Δευτέρα 12 Απριλίου 2021, το πρωί στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι θα τελεστεί Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στο τέλος της οποίας θα αναγνωστεί νεκρώσιμο τρισάγιο από τον Σεβασμιώτατο

Μητροπολίτη Γέροντα Πριγκηποννήσων Δημήτριο. Στις 12.00 μ. μ. θα τελεστεί η νεκρώσιμος ακολουθία του από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και από αρχιερείς σύμφωνα με τα ισχύοντα μέτρα.

Το πένθος της Μητρός Εκκλησίας θα φέρουν οι Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων Απόστολος και Μυριοφύτου και Περιστάσεων Ειρηναίος. Τον επικήδειο λόγο θα εκφωνήσει ο Υπογραμματέας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Διάκονος Βοσπόριος Μαγκαφάς.

Η σορός του εκλιπόντος Ιεράρχου θα ταφεί σε οικογενειακό τάφο του στο κοιμητήριο του Αγίου Ιγνατίου Χαλκηδόνος.

Ο αείμνηστος Ιεράρχης γεννήθηκε στην Χαλκηδόνα στις 23 Ιουλίου 1929 από γονείς τον Αλέξανδρο και την Αναστασία, το γένος Δούκογλου. Διδάχθηκε τα εγκύκλια γράμματα στην αστική σχολή της γενέτειράς του. Στη συνέχεια ενεγράφη στη Μεγάλη του Γένους Σχολή (1941-1944) και ακολούθως εισήχθη στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από την οποία αποφοίτησε αριστούχος το 1950, αφού πρώτα υπέβαλε εναίσιμο επί πτυχίω διατριβή με θέμα «Περί της Διδαχής των Δώδεκα Αποστόλων».

Στις 17 Δεκεμβρίου 1950 χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Δέρκων Ιάκωβο (1950-1977) στον Ναό του Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου, τον οποίο διακόνησε έως τον Ιούνιο του 1952. Στη συνέχεια διορίστηκε Αρχιδιάκονος της Μητροπόλεως Δέρκων, θέση την οποία κατείχε έως τα τέλη του 1953. Ακολούθως υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στην Πάνορμο ως έφεδρος αξιωματικός του Τουρκικού στρατού (1953-1955). Επί Πατριάρχου Αθηναγόρα (1948-1972) τον Μάιο του 1955 διορίστηκε στην Πνευματική Διακονία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και τον Μάρτιο του 1956 επιμελητής της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Στις 22 Απριλίου 1956 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και προχειρίσθηκε αρχιμανδρίτης στο Ναό της Αγίας Τριάδος Χάλκης από τον Σχολάρχη Μητροπολίτη Ικονίου Ιάκωβο (1950-1965). Τον Οκτώβριο του 1958 διορίστηκε γραμματέας στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, θέση την οποία υπηρέτησε έως τον Σεπτέμβριο του 1962. Στη συνέχεια εστάλη ως υπότροφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Γαλλία για μεταπτυχιακές σπουδές με ειδίκευση τον Πρακτικό Κλάδο της Θεολογίας (Παρίσι, Ανώτατο Ινστιτούτο Κατηχητικής-Ποιμαντικής, Ανώτατο Ινστιτούτο Λειτουργικής, Ινστιτούτο Ανατολικών Γλωσσών, Ισλάμ και Θρησκείες της Αραβίας στη Σορβόννη). Στις 15 Νοεμβρίου 1966 διορίστηκε από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου καθηγητής της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και δίδαξε τα μαθήματα του κλάδου του: Κατηχητική, Ποιμαντική και Ομιλητική. Κατ’ ανάθεση δίδαξε Εισαγωγή της Παλαιάς Διαθήκης, Ιστορία Θρησκευμάτων, Θρησκευτικά στο Λυκειακό τμήμα της

Σχολής μέχρι τον Ιούλιο του 1971, όποτε έκλεισε η Σχολή.

Στις 11 Ιανουαρίου 1972 εξελέγη από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου επίσκοπος Απολλωνιάδος και στις 16 του ιδίου μηνός έγινε η χειροτονία του στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι. Τον Μάρτιο του ιδίου έτους ο Πατριάρχης Αθηναγόρας (1948-1972) τον τοποθέτησε στην Αρχιερατική Προϊσταμενία Ταταούλων της Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως. Στις 29 Ιουλίου 1972 ο Πατριάρχης Δημήτριος (1972-1991) του ανέθεσε την τοποτηρητεία της Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας.
Στις 26 Μαρτίου 1974 προήχθη στη Μητρόπολη Πριγκηπονήσων και στις 15 Μαρτίου 1977 μετατέθηκε στη Μητρόπολη Δέρκων. Συμμετείχε σε πατριαρχικές αντιπροσωπείες ή εξαρχίες στο Άγιο Όρος, στην Κρήτη, στη Γαλλία, την Αμερική, την Εσθονία και συνόδεψε τον Πατριάρχη Δημήτριο στα ταξίδια του στην Αλεξάνδρεια, Ιεροσόλυμα, Μονή Σινά, Ελλάδα και Πολωνία. Επίσης συνόδεψε τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο στη Γαλλία (δύο φορές), Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο, Σουηδία και Φιλανδία. Έλαβε μέρος ως τακτικός ομιλητής ή παρέστη μόνο στα ετήσια λειτουργικά συνέδρια του Αγίου Σεργίου από το 1982 και εξής. Μετέσχε και μίλησε σε θεολογικό συμπόσιο στη Βοστώνη με θέμα τον Διάλογο μεταξύ Ορθοδόξων Χριστιανών και Μουσουλμάνων.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στις 22 Ιουλίου 2004 σε συνεδρίαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου αποκατέστησε την Γεροντική τιμή και αξία του Μητροπολίτου Δέρκων και έκτοτε ο Μητροπολίτης της Επαρχίας τιτλοφορείται και προσαγορεύεται ως Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων.

Τον Αύγουστο του 2011 υπέβαλε προς την Εκκλησία την παραίτησή του από την Μητρόπολη Δέρκων. Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατά την συνεδρίαση της 29ης Αυγούστου 2011 απεδέχθη την παραίτηση και κατόπιν προτάσεως του Πατριάρχου Βαρθολομαίου εξέλεξαν αυτόν στην Γεροντική Μητρόπολη Νικαίας.
Με τον μακαριστό Μητροπολίτη Γέροντα Νικαίας Κωνσταντίνο σχετιζόμουν από τα παιδικά μου χρόνια και ήταν Γεροντάς μου. Τον βοηθούσα στις ακολουθίες, που τελούσε στη Μητρόπολη Δέρκων. Με καθοδηγούσε πνευματικά και με βοήθησε σε όλα τα στάδια των σπουδών μου. Χαιρόταν για την εξέλιξη μου στο Πανεπιστήμιο. Ήταν βαθύς γνώσης της ιστορίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και έδινε ακριβείς απαντήσεις στα ερωτήματα και στις απορίες. Είχα μαζί του άπειρες εποικοδομητικές συναντήσεις και συζητήσεις για διάφορα εκκλησιαστικά θέματα και για την ομογένεια της Πόλης.

Διακρίνονταν για την πίστη του στο Θεό, για τη φαναριώτικη διπλωματία του, για την αυστηρή τήρηση της μακραίωνης λειτουργικής τάξης του τυπικού της

Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και για την πειθαρχία του. Ήταν άριστος λειτουργός του Υψίστου, κήρυξ του θείου λόγου, μορφή των παλαιών παραδοσιακών ιεραρχών του Φαναρίου, εκλεκτό στέλεχος της ιεραρχίας, απλός, άρχοντας, ευγενικός, φιλικός, εργατικός, δραστήριος, κοινωνικός, ευχάριστος με χιούμορ και είχε κερδίσει την εκτίμηση και το σεβασμό όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτου θρησκεύματος.
Επιτέλεσε αξιόλογο εκκλησιαστικό, ποιμαντικό, φιλανθρωπικό, κοινωνικό έργο, ανακαίνισε ναούς, διέσωσε και συντήρησε τα κατάλοιπα του κατεδαφισθέντος Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Γεωργίου Θεραπείων (1958) και ποίμανε την Μητρόπολη Δέρκων 35 έτη με κόπο και μόχθο σε δύσκολες εποχές. Ακόμα επέδειξε κατανόηση στα προβλήματα του ποιμνίου του και συνεργάστηκε με όλους αφήνοντας άριστες εντυπώσεις. Ήταν πνευματικός πατέρας πολλών και πρόθυμος να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του. Βοήθησε φτωχούς και φρόντισε να σπουδάσουν μαθητές και φοιτητές. Συγχρόνως έγραψε κείμενα διδακτικά, λόγοι, κηρύγματα, διαλέξεις, άρθρα και μελέτες. Ομιλούσε εκτός της μητρικής του γλώσσας, την τουρκική και γνώριζε πολύ καλά την γαλλική.

Με το θάνατό του κλείνει ακόμα μία σελίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και η μνήμη του θα παραμένει άληστος σε όλους που τον έζησαν, τον γνώρισαν, τον συμπάθησαν, τον αγάπησαν και που τον έχασαν.

Αιωνία σου η μνήμη αλησμόνητε Γέροντα!